

พ ร ะ ปิ ลิน ท วั จ ณะ

(๒)

หมู่วัตถุที่เกิดมาแล้วจำจะต้องตายในโลกนี้ หากได้ทำ
กรรมอันใดไว้คือบุญและบาป บุญและบาปทั้งสองประการ
นั้นแลเป็นสมบัติของเขา เขาจะพาเอาบุญและบาปนั้นไป
อนึ่ง บุญและบาปย่อมเป็นของติดตามเขาไป ประดุจเงา
ติดตามคนไป เพราะฉะนั้น บุคคลพึงทำกัลยาณกรรมสะสมไว้
เป็นสมบัติในปรโลก ด้วยว่า บุญทั้งหลายย่อมเป็นที่พึงของ
สัตว์ทั้งหลายในปรโลก

พระปิตินทวัจฉะ (๒)

๑๔๕

ทุกความสำเร็จของชีวิตล้วนต้องแลกมาด้วยความเพียรพยายาม หากเราปรารถนาความสุข และความสำเร็จในชีวิตมากเพียงใด เราก็ต้องใช้ความเพียรพยายาม และสั่งสมบุญบารมีให้มากขึ้นเพียงนั้น แม้ว่าบนเส้นทางการสร้างบารมีจะมีอุปสรรคมากมาย แต่ถ้าเรามีความเพียร และขยันขันแข็งแล้ว จะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคนั้นต่อไปได้ ฉะนั้นเราต้องหมั่นฝึกฝนอบรมตนเองให้มีความมุ่งมั่น และจดจ่ออยู่ที่ความสำเร็จ มีความเข้มแข็ง และอดทน เพื่อเป้าหมายอันสูงสุดของชีวิตคือ การได้บรรลุมรรคผลนิพพาน

พระลัมมะลัมพุทฺธเจ้าตรัสไว้ใน ปิยสูตร ว่า

“หมู่มสัตว์ที่เกิดมาแล้วจำจะต้องตายในโลกนี้ หากได้ทำกรรมอันใดไว้คือบุญและบาป บุญและบาปทั้งสองประการนั้นแลเป็นสมบัติของเขา และเขาจะพาเอาบุญและบาปนั้นไป อนึ่ง บุญและบาปย่อมเป็นของติดตามเขาไป ประดุจเงาติดตามตนไป เพราะฉะนั้น บุคคลพึงทำกัลยาณกรรมสะสมไว้เป็นสมบัติในปรโลก ด้วยว่า บุญทั้งหลายย่อมเป็นที่พึงของสัตว์ทั้งหลายในปรโลก”

ทุกสรรพชีวิตที่เกิดมาในโลกนี้ ลักวณหนึ่งย่อมต้องก้าวล่วงสู่จุดสุดท้ายแห่งชีวิตคือ ความตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

พระปิลินทวัจฉะ (๒)

๑๔๖

ความตายไม่ใช่เรื่องสำคัญ ความสำคัญอยู่ที่ว่า ก่อนตายเราควรจะทำชีวิตให้เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง และชาวโลกได้อย่างไร นักปราชญ์บัณฑิตทั้งหลายท่านได้พิจารณาเห็นคุณค่าของชีวิต จึงพากเพียรพยายามสั่งสมแต่กัลยาณธรรม สร้างคุณงามความดีไว้ให้ได้มากที่สุด เพื่อยังประโยชน์สุขในปัจจุบัน และในภพเบื้องหน้าให้เกิดขึ้นแก่ตนเอง เพราะท่านรู้ว่าบุญท่านนั้นเป็นที่พึ่งของชีวิตในปรโลก จะสุขหรือทุกข์ก็ขึ้นอยู่กับบุญในตัว

บุญกุศลที่เราได้ทำไว้จะเป็นเสมือนเงาติดตามตัวเราไปทุกหนทุกแห่ง และความดีที่เราทำก็ยังเป็นแบบอย่างอันดีงามให้อนุชนรุ่นหลังได้ประพฤติปฏิบัติตามอีกด้วย เหมือนดังเรื่องของพระปิลินทวัจฉเถระ ผู้ได้ถวายไทยธรรมแด่ภิกษุสงฆ์แสนรูป มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข ตลอดชีวิตของท่านนั้นเป็นชีวิตที่งดงามด้วยบุญกุศลล้วนๆ ท่านได้ถวายไทยธรรมเป็นจำนวนมากถึง ๑๐๘ ชนิด ไทยธรรมแต่ละชนิดที่ท่านถวายก็มีอันานิสงส์แตกต่างกันออกไป เป็นเรื่องที่น่าทึ่ง หลวงพ่อจึงขอนำอันานิสงส์ที่ท่านได้ถวายไทยธรรมชนิดต่างๆ มาเล่าไว้ เพื่อเป็นกำลังใจแก่นักสร้างบารมีทุกๆ ท่าน ณ ที่นี้

*พระปิลินทวัจฉเถระเป็นหนึ่งในอสีติมหาสาวกที่ได้รับ

พระปิลินทวัจฉะ (๒)

๑๔๓

ตำแหน่งเอตทัคคะ คือเป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายผู้เป็นที่รักของเทวดา ก่อนบวชท่านเป็นลูกของพราหมณ์มหาศาล แต่เนื่องจากท่านเห็นภัยในสังสารวัฏ จึงออกบวชเป็นปริพาชก จนเรียนสำเร็จวิชาจุฬคันธาระ สามารถเหาะเหินเดินอากาศได้แล้วยังสามารถรู้วาระจิตของผู้อื่น ท่านเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยลาภยศ และสักการะอันเลิศ อาศัยอยู่ในกรุงราชคฤห์

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว ได้เสด็จเข้าไปในกรุงราชคฤห์ พระพุทธองค์ปรารภจะอนุเคราะห์ปริพาชกท่านนี้ จึงบันดาลให้วิชาของปิลินทวัจฉะเสื่อมไป ไม่สามารถเหาะได้ ปิลินทวัจฉปริพาชกจึงถูกคิดขึ้นว่า มนต์จุฬคันธาระที่เราใช้ได้แคล่วคล่องนี้เสื่อมไปตั้งแต่พระสมณโคดมเสด็จมา พระองค์จะต้องมีมนต์มหาคันธาระที่ยิ่งกว่าหรือเป็นเจ้าของวิชานี้อย่างแน่นอน เมื่อคิดอย่างนี้แล้วท่านก็เดินเข้าไปกราบเพื่อขอเรียนมหาคันธารวิชาให้ยิ่งๆ ขึ้นไป

พระบรมศาสดาตรัสว่า ถ้าจะเรียนมนต์นี้ต้องบวชเสียก่อน ท่านก็ไม่ลังเลเลยเพราะอยากได้วิชาจึงตัดสินใจบวชเป็นพระภิกษุทันที เมื่อได้ฟังคำสอนของพระพุทธองค์ ความรู้ก็ลึกลงเข้าไปเรื่อยๆ เพียงไม่กี่วันก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์เป็นผู้ที่มีเดชมีอานุภาพมาก เทวดาที่เคยสวดยสมบัติร่วมกับท่านมาหลายชาติ เมื่อรู้ว่าท่านได้เป็นพระอรหันต์แล้ว จึงเข้า

พระปิตินทวัจฉะ (๒)

๑๔๘

มาหาท่านทั้งเย็นและเช้า เพราะฉะนั้นท่านจึงได้รับตำแหน่ง
ภิกษุผู้เลิศทางด้านเป็นที่รักของเทวดา

ท่านได้ระลึกาติไปดูเส้นทางบุญของท่านที่ผ่านมาว่าได้
ทำกุศลกรรมอะไรไว้บ้าง ก็พบว่าได้สร้างบารมีกับพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้ามาหลายพระองค์ โดยเฉพาะในยุคสมัยของพระ-
พุทธมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านได้ถวายขันตักน้ำแด่ภิกษุสงฆ์
จำนวนแสนรูป อานิสงส์นั้นทำให้ท่านได้ขันทองคำ ขันแก้วมณี
ขันแก้วผลึก ขันแก้วทับทิม ขันมีรูปใบบัว และชั้นที่ทำด้วยสังข์
ที่สามารถทำน้ำจิตให้หวานได้ ภพชาตินี้บุญยังส่งผลให้ท่าน
เป็นผู้มีจริยาวัตรที่งดงาม นำมาซึ่งความเลื่อมใสแก่ผู้ที่พบเห็น

อานิสงส์การถวายเภสัช ทำให้ท่านได้อานิสงส์ถึง ๑๐
ประการคือ ทำให้เป็นผู้มีอายุยืน มีพลังกำลังมาก มีปัญญามาก
มีวรรณะผ่องใส มียศ มีความสุข ไม่มีอันตราย ไม่มีอุปมงคลใดๆ
มากล้ำกราย มหาชนต่างให้ความเคารพยำเกรง ท่านไม่เคย
พลัดพรากจากของอันเป็นที่รัก จึงเป็นผู้ได้รับความสุขมาตลอด
ทุกภพทุกชาติ

และการที่พระเถระได้ถวายรองเท้าหนึ่งแสนคู่ ทำให้
ท่านได้วอทอง ได้ยานช้าง ยานม้า รถหกหมื่นคันแวดล้อมท่าน
ตลอดเวลา เมื่อท่านท่องเที่ยวอยู่ในสวรรค์ รองเท้าแก้วมณี

พระปิตินทวัจฉะ (๒)

๑๔๕

รองเท้าทองคำ รองเท้าเงิน ย่อมเกิดขึ้นในขณะที่ยกเท้าขึ้น
อานิสงส์ที่ท่านถวายผ้าเช็ดหน้าหนึ่งแสนผืน ทำให้ได้เสวย
อานิสงส์ ๕ อย่าง คือ เป็นผู้ที่มีผิวพรรณเปล่งปลั่งดุจทองคำ
ปราศจากธุลี มีรัศมีผ่องใส มีฤทธิ์มีเดช เนื้อตัวของท่าน
ละเอียดอ่อน ฝุ่นละอองไม่ติดที่ผิวกายของท่าน และท่านยังได้
ถวายไม้เท้าแก่พระเถระผู้มากพรรษากาล อานิสงส์นั้นทำให้
ท่านเป็นผู้มีบุตรมาก ไม่มีความสะดุ้งหวาดกลัว ใครๆ ก็ข่มเหง
ไม่ได้ ท่านทำอะไรไม่เคยพลั้งพลาด ทำให้ไม่พลัดไปเกิด
ในอบายภูมิเลย

อานิสงส์ของการถวายยาหยอดตา ทำให้เป็นผู้มี
นัยน์ตาสวยงาม นัยน์ตาไม่พร่ามัว มีนัยน์ตาแจ่มใส ท่านไม่เคย
เป็นโรคเกี่ยวกับดวงตาเลย และยังทำให้ได้ตาทิพย์ ได้ปัญญา
จักขุ คือรู้แจ้งแทงตลอดในศาสตร์ทั้งปวง พอออกบวชก็มี
ดวงตาเห็นธรรม เป็นพระอรหันต์ผู้หลุดพ้นจากอาสวกิเลส
และการที่ท่านได้ถวายลูกกุญแจและแม่กุญแจ ทำให้ได้ญาณ
อันเป็นเครื่องรู้ในธรรมทั้งหลาย เป็นผู้ไม่มีความคับแค้นใจ
มีแต่ความปลอดโปร่งใจ

อานิสงส์การถวายยานัตถ์ ทำให้ท่านมีความศรัทธา
ในพระศาสนาไม่คลอนแคลน มีศีลบริสุทธิ มีhiriโอดตปปะ
ถึงพร้อมด้วยสุตะ จาคะ ขันติ และปัญญา ความเป็นผู้มีศีล

พระปิตินทวัจฉะ (๒)

๑๕๐

และมีปัญญาในการประคับประคองตนเองนี้ ทำให้ท่านมีแต่
สุคติภูมิ เสวยสุขในสุคติโลกสวรรค์ และลงมาสร้างบารมี
บนโลกมนุษย์อย่างมีความสุขสะดวกสบาย นอกจากนี้ ท่านยัง
ได้ถวายตั้ง พอมาเกิดทำให้บังเกิดในสกุลสูง เป็นผู้มีโภคทรัพย์
สมบัติมาก มีชื่อเสียงโด่งดัง เมื่อเป็นเทวดาในสวรรค์ บัลลังก์
อันวิจิตรก็เกิดกับท่านเป็นเวลาถึงแสนกับ

อานิสงส์ที่ท่านถวายน้ำมันทาเท้า ไม่ว่าจะเกิดภพชาติ
ท่านไม่เคยเจ็บป่วยเลย เป็นผู้มียูปร่างงดงามแข็งแรง มีประสาท
รับรสได้เร็ว และก็เป็นผู้มีอายุยืน ไม่เคยตายก่อนอายุขัย และ
อานิสงส์จากการถวายน้ำบัวนปาก ยังทำให้ท่านได้อานิสงส์ใหญ่
ถึง ๕ ประการ คือ ทำให้ท่านเป็นผู้มีลำคอกกลมกลึง มีเสียงไพเราะ
ไม่มีโรคเกี่ยวกับปากและลำคอ และยังมีกลิ่นดอกกุบลหอมฟุ้ง
ออกจากปากของท่านตลอดเวลา

เราจะเห็นว่า ทุกบุญมีอานิสงส์ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็น
บุญเล็กบุญน้อย ถ้าทำถูกเนื่อนาบุญแล้ว ย่อมมีอานิสงส์
ยิ่งใหญ่ไพศาล ในขณะที่ยังมีพระสงฆ์ซึ่งเป็นเนื่อนาบุญอันเลิศ
ให้แก่เรา ก็ให้รับชิงช่วงสร้างบารมีก่อนที่จะถูกช่วงชิงไป เรามี
เวลาอยู่ในโลกนี้ไม่นานก็ต้องจากโลกนี้ไปแล้ว ก่อนที่ความตาย
จะเข้ามาเยือน ให้รีบสั่งสมบุญไว้มากๆ เพราะการชิงช่วงกับ

พระปิตินทวัจฉะ (๒)

๑๕๑

ช่วงชิงนี้มันเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาทุกอนูวินาที ทรัพย์ที่เราถืออยู่นอกจากมีไว้สำหรับหล่อเลี้ยงสังขารร่างกายแล้ว ก็มีไว้สำหรับสั่งสมบุญบารมี นำออกให้เป็นประโยชน์แก่ตน และชาวโลก ทรัพย์นั้นจะได้เป็นอริยทรัพย์ติดตามตัวเราไปข้ามชาติ เป็นเสบียงสำหรับสร้างบารมีให้เต็มเปี่ยมครบถ้วนบริบูรณ์ จะได้ไปถึงจุดหมายปลายทางสะดวกสบาย

ฉะนั้นอย่าประมาทเพราะเวลาในโลกนี้มันเหลือน้อยเต็มที เดี่ยววันเดียวคืนเดียว ก็หมดเวลาแล้ว ให้มันสั่งสมบุญทุกๆ วัน โดยเฉพาะบุญที่เกิดจากการเจริญสมาธิภาวนา ให้ขยันนั่งธรรมะให้ได้ทุกๆ วัน ใจของเราจะได้เป็นบ่อเกิดแห่งบุญบารมี ใจใสสะอาดบริสุทธิ์ จะได้เข้าถึงความสุขภายใน เข้าถึงพระธรรมกายภายในกันทุกๆ คน

